Iacov 1-5, Credinciosul împlinitor cu fapta !

Cap.1:2-8 Înțeleptul fericit biruie ispita și rămâne neîntinat și ascultător de Cuvânt!
Tinerii, voi, din câte am observat acumulați cunoștințe, poate chiar aveți capul mare, dar inima mică. Ce faceți cu ceea ce știți? v.22,23. Sunt mulți auzitori, dar câți ascultători, împlinitori? v.19
I:Un copil pleca în tabără iar pe când se îndepărta de casă, mama lui îi strigă: să fii cuminte! Iar el se făcu că nu aude și se tot îndepărta: să fii cuminte, ăîî?
-Of, bine hai du-te, fă ce vrei! –A, bine, bine!!!

A. **Încercarea** își are rostul ei, și naște *răbdare*, și *înțelepciune*.v.2.
Încercare și la copii, și la adolescenți, tineri, mame,lideri?? Da. Priviți în jurul vostru.Nimic nu este la voia întâmplării. Este un cuvânt aici: *lucrează* !
Este ca o sămânță pe care o plantezi în cineva și....aștepți. Dacă ai plantat ceva, ai ce să aștepți. Dacă ai plantat ceea ce trebuie, te vei aștepta la rezultate bune atunci când va crește mare.
Prov.7 ne vorbește despre un tânăr(ă) neîncercat.
Greek-simplu, neexperimentat, lipsă de judecată. Tânăr și neîncercat!

B. **Ispita** nu este păcat. Isus a fost ispitit, dar fără păcat. Cum așa? Păi El era Dumnezeu. What about Joseph?
Ispita vine prin poftă, iar pofta naște păcat care conduce la moarte. Ispita vine peste orice om. v.12. Nu poți birui ispita, dacă nu te-ai antrenat, dacă nu ești într-o stare de veghere permanentă. Filistenii sunt asupra ta, Samson.
Dar nu știa că Domnul se îndepărtase de el.Cum stați cu Domnul cu ascultarea?
1 Sam.15.22, Prov.30:17 (pe ochiul care batjocorește un tată și desconsideră ascultarea de mamă) și 2 Cor.10:6 (suntem gata sa pedepsim orice neascultare,atunci când ascultarea voastră va fi deplină), Filimon 1:21(iți scriu fiind convins de ascultarea ta,știind că vei face chiar mai mult decât își spun).

Fii pregătit: roagă-te, citește, fugi de poftă, stai cu cei cu inima curată !v.21,22,23
Ferice de cel ce iese biruitor din ispită. El devine și mai puternic. Cel ce tot cade devine tot mai slăbit.v.25. Modelul de viață este Domnul Isus.Și El a fost ispitit.

Cap.2. Înțeleptul fericit și păcatul parțialității.

A.Nu fiți credincioși selectivi:
-iubiți pe cei de aceeași pregătire cu voi, v.1,2

-gândiți una și spuneți alta, v.4
-săracii cu săracii, bogații cu bogații?
Să nu fim credincioși cu vorba și cu limba. Credinciosul fericit iubește cu fapta și cu adevărul ! Modelul: Domnul Isus ne iubește pe toți la fel.

Cap.3. Înțeleptul fericit și păcatul duplicității!

A.Înțelepciunea pământească: nu se poate stăpâni pe sine, este neîmblânzită, omoară prin otrăvire, pizmuiește, se ceartă.1-8,13,14,16.

Lecție practică: o datorie sfântă: distrugerea a tot ce e Amalec!

În Biblie, Amalec este nepotul lui Esau. O corcitură israelito-păgână. Ieșit dintr-un om ce-a nesocotit dreptul de întâi născut, adică de a sluji Domnului. Mama lui - Timna, a fost de fapt țiitoarea tatălui său Elifaz, nici măcar soția acestuia (Geneza 36:12). Din Amalec a ieșit un neam mare, războinic și rău, care a locuit ținuturile pustii de la sud de Israel, spre Egipt. Erau locuitori de vale, nu de munți. M-a uimit că Amalec nu reprezintă o caracteristică anume. De fapt nu e un nume propriu, ci ceva comun.
La un moment dat, Amalec ajunseseră ”cel dintâi dintre Neamuri” (Numeri 24:20). Interesant, tocmai atunci, Balaam îi proorocește: ”...clar, într-o zi, va fi nimicit”. Amalec, ”verișorul” evreilor, este primul popor care-l **atacă** pe Israel după ieșirea acestuia din Egipt! (Exod 17:8) Îl atacă fără motiv. I-a stat de-a curmezișul, ”i-a astupat drumul” - declară însuși Dumnezeu despre situația împotrivirii de la Refidin. (1 Samuel 15:3) Această răzvrătire a fost văzută ca o împotrivire față de scaunul de domnie al Domnului. Adică, Amalec **a vrut să oprească binecuvântarea** lui Dumnezeu din Geneza, a vrut să stopeze venirea lui Șilo! A Lui Hristos, a mântuirii lumii!
Drept urmare, după lupta de la Refidim, Moise a poruncit Israelului : ”Domnul va purta război cu Amalec, din neam în neam”. Mai târziu, când Moise se pregătea de întâlnirea cu Iehova, iar poporul de intrarea în Canaan, bătrânul conducător le poruncește: ”când vei avea odihnă..., în țara pe care Domnul ți-o dă moștenire..., să ștergi pomenirea lui Amalec de supt ceruri; să nu uiți lucrul acesta”!
Când Saul este uns împărat peste Israel, proorocul Samuel îi aduce aminte porunca lui Moise: ”du-te și bate-l pe Amalec, nimicește-l cu desăvârșire” (1 Samuel 15:3). Iar Saul, ce face? ”A nimicit numai tot ce era prost și nebăgat în seamă”! (1 Samuel 15:9) Consecință: e lepădat de Dumnezeu! Mai târziu, după moartea sa, un amalecit îi fură cununa și brățara împărătească și i le duce lui David, mințind că el a ucis pe Saul! (2 Samuel 1:10). David tocmai venise de la război cu Amalec. Evident îl ucide pe tânărul amalecit mincinos, care se aștepta la recompensă

necuvenită. ”Nu ți-a fost frică să pui mâna pe unsul Domnului?”, l-a întrebat noul rege.
Unii spun că Amalec e firea veche, alții că e Satana. N-a murit. E încă în luptă cu noi. Dacă urmărim atent ce-am scris mai sus, vedem că atacă totdeauna fără să-i faci vreun rău, e mincinos, e împotrivitor scaunului de domnie al lui Hristos, stă de-a curmezișul pe drumul spre cer, blochează căile de înaintare. Cel mai mult îi place să atace neanunțat, ”pe dinapoi, pe cei ce se târăsc la coadă”. Când? Tocmai când suntem obosiți și sleiți de putere! (vezi Deuteronom 25:17-19) Atacul ăsta **încă se vede limpede în biserici**. Luăm aminte?
Nu vrem să ne jucăm cu Amalecul firii. Trebuie distrus în totalitate. Dacă nu, într-o zi, pățim ca Saul: **Dumnezeu își va întoarce fața de la noi**!

Scopul lui Amalec e să ne fure într-o zi cununa pe care ne-a promis-o Isus!

B. Înțelepciunea de la Dumnezeu este bună pentru a fi multiplicată.

C. Nu le amesteca pe cele două de mai sus. v.9-12

Cap.4. Înțeleptul fericit pune capăt războaielor!

A.Interiorul nostru este condus de firea pământească și nu vom putea câștiga ! v.1-5
B. Călăuziți de Duhul: supuneți-vă lui Dumnezeu și unii altora, împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi, apropiați-vă de Dumnezeu, curățiți-vă inima, simțiți-vă vinovați când ați gândit sau spus ceva rău (va mai mustră cugetul?), plângeți cu amar când ați jignit pe cineva, și nu când sunteți jigniți (egoul vostru mândru), smeriți-vă ! Doar așa poți câștiga războiul sfânt!

C. Cum te lauzi, cu ce fel de fapte ? v.16
v.6 ’’Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți’’!

Cap.5. Înțeleptul fericit are puterea răbdării :
-în ceea ce privește revenirea Domnului,
-relațiile cu frații,
-o suferință nejustificată,
-în vorbire,
-o boală fizică
Să veghem unii asupra altora, și dacă vreunul se rătăcește să-l întoarcem, ajutându-l.